

Velkomsttale ved Topplederkonferansen 2017 av generalsekretær Stian Slotterøy Johnsen

Kjære venner, kjære ledere av frivilligheten – hjertelig velkommen til årets Topplederkonferanse!

Topplederkonferansen er en av årets aller viktigste samlinger for oss i frivilligheten. Som frivillighetens interessepolitiske samarbeidsforum, er det viktig for Frivillighet Norge å ha en arena som denne, hvor vi samler ledere i frivillig sektor, samarbeidspartnere og politikere.

Vi er et fellesskap i frivilligheten. Det er et fellesskap vi hele tiden bygger gjennom å bli kjent med hverandre, utveksle erfaringer og utvikle samarbeidsprosjekter. Derfor, takk for at dere er her!

I år arrangerer vi Topplederkonferansen for 11. gang. Vi vil løfte blikket, og se på viktige trekk ved samfunnsutviklingen. Hva betyr de for oss i frivilligheten? Hvordan skal vi – som fellesskap og som enkeltorganisasjoner – møte framtida?

Vi i frivilligheten har, i alt vårt mangfold av tema, aktiviteter og saker, det til felles at vi ikke er etablert for å generere overskudd til eierne. Vi skal realisere våre ideelle formål. Formål som ikke er bestemt av politikere eller av kommersielle interesser, men av folket.

Det gir oss legitimitet, og gjør det mulig å mobilisere store ressurser, både i form av penger og i form av frivillige hoder, hender – og hjerter: Vår sektor står for en økonomisk verdiskaping tilsvarende svimlende 125 milliarder kroner i året.

Dette vil vi og skal fortsette med. Vi skal skape enda større rom for frivilligheten i årene som kommer. I dag vil vi spørre: Kanskje vi også bør tenke nytt i et samfunn i endring for å få til dette?

Politikere og næringslivstopper snakker mye om "omstilling" og "grønt skifte". Enten vi er enige eller uenige i politikken er det klart at utfasingen av de store oljeinntektene vi nyter godt av også vil påvirke frivilligheten.

Vi trenger ikke se lenger enn til Danmark, for å se en frivillighet som har merket følgene av at offentlig sektor må prioritere hardere. Lenger nede på kontinentet er gjennomgangstenen kutt i velferdsordninger som gjør at

behovet for frivilligheten øker, samtidig som frivillighetens overføringer også kuttes.

”Vi må gjøre mer for mindre” har blitt et mantra.

En fersk rapport viser at andelen av frivillighetens inntekter som kommer fra det offentlige økte fra 8 prosent i 1997 til 21 prosent i 2013.

Hvis vi løfter blikket og ser framover, er det åpenbart at veksten i frivillig sektor de kommende 20 årene, ikke kan basere seg på at andelen offentlige overføringer skal fortsette å øke like mye. Det er ikke realistisk, og kanskje heller ikke ønskelig, sett i lys av at frivilligheten bør og skal være fri og uavhengig.

Tema for dagen i dag er ”katedral på børsen”. Vi vil fokusere på samarbeid mellom frivillighet og næringsliv, som i vår tittel representeres av henholdsvis ”katedral” og ”børs”.

Samfunnsansvar står i flere og flere bedrifters strategier. Bedriftens samfunnsansvar kan være så mangt – det kan handle om miljø, forholdet til leverandører og samarbeidspartnere.

I frivillighetslandet Norge må samfunnsansvar også handle om samarbeid med frivilligheten.

Det er ikke noe nytt at bedrifter og frivillige organisasjoner samarbeider. Det finnes massevis av eksempler på sponing, donasjoner, kampanjer og prosjekter hvor store og små bedrifter samarbeider med lag og foreninger. På sitt beste utløser samarbeidet ressurser, engasjement og aktivitet og styrker både bedrift og organisasjon.

Samtidig vet vi at det er mange styreledere og generalsekretærer som aldri har snakket med en representant for næringslivet om samarbeid – enten fordi de ikke ønsker det, eller fordi de er usikre på hva et samarbeid vil innebære.

Vi ser stort potensial og stor verdi i å styrke samarbeidet mellom frivilligheten og næringslivet.

Samtidig skal vi ikke legge skjul på at det kan være utfordringer knyttet til næringslivssamarbeid.

Frivillighet Norge gjennomfører årlig et frivillighetsbarometer som viser trender i frivillig sektor. I år har vi stilt spørsmål om næringslivssamarbeid. Svarene viser blant annet at det innebærer en omdømmerisiko for en organisasjon å knytte seg til en bedrift – og vice versa. Mange har et nærmest personlig forhold til frivillige organisasjoner. Hva vil de mene om en samarbeidsavtale med for eksempel Telenor, Norwegian eller Statoil?

Vårt Frivillighetsbarometer viser at folk lar seg påvirke av samarbeid, både som sympatisører for ulike organisasjoner og som kunder av bedrifter. Omdømmet kan "smitte" begge veier.

Andre utfordringer kan oppstå når bedrifter lar ansatte bruke arbeidstiden sin i en frivillig organisasjon, altså med lønn. Hvordan skal deres rolle være opp mot de som er frivillige på fritiden? Hvordan sikre at organisasjonen får nok igjen for samarbeidet, slik at det ikke bare blir ekstra arbeid og tar fokus bort fra korpset, likemannsarbeidet eller håndballaget?

Dette er helt legitime problemstillinger, og det finnes flere. Vi skal også være tydelige på grensene mellom frivillighet og næringsliv, og frivillig innsats og arbeidslivet. I konkrete samarbeidsprosjekter må partene i fellesskap finne gode løsninger. Godt samarbeid må bygge på at partene blir kjent med og anerkjenne hverandres ulike roller, målsetninger og muligheter og ha som utgangspunkt at samarbeidet skal styrke alle parter.

I dag vil vi bidra til nytenkning med foredrag fra erfarne og kunnskapsrike personer, inspirerende eksempler fra ulike deler av frivilligheten – og muligheter for gode samtaler med kollegaer.

Uansett om vi driver frivillig organisasjon, styrer en kommune eller selger varer og tjenester, er det det samme samfunnet og de samme menneskene vi henvender oss til. Å utvikle gode, bærekraftige og inkluderende lokalsamfunn for alle innbyggere må være det overordnede målet, både for frivillig sektor, næringslivet og det offentlige. Styrer vi etter det, er jeg overbevist om at vi kan skape et enda bedre samfunn i fellesskap.